

1a

A kad se rodi
pólu nóci biše,
to anjel pastírom
kad navístit htiše,
videc ga kod sebe
svi se pristrašise.

Jer ih svitlost Bòžja
tada svih obsini,
tako da nóć mráčna
u dan se promini;
kè takova svitlost
prija se ne vidi.

Tad reče njem anjel:
Bójat se nemójte,
neg u Bètlem vidit
rójena vi pójte,
kómu čast i slávu
iz srca poklonte.

Jer On je Sin pravi
Óca privičnjega,
ki će vaš Spasitelj biti
i svíta svěga,
zato pójte
klánjat u veselju Njěga.

Ovdje pak
k anjelu množstvo doletilo
zgór Vójske neběske,
ko se s njim združilo,
kóje s písmi
Bóga ovako je falilo:

2a

To čuvši pastíri,
rekoše:
Ajdemo, vèseli, k Bètlemu,
svi se uputimo,
da tū Rič ròjenu
u njemu vidimo.

I udilj skočivši,
u Bètlem pójdoše,
što bi od Ditića rečeno
nájdoše,
kóga vol i pulic s njim
dahom tepliše.

I ovdi,
klèknuvši na gòla kolina,
blagoslov prošahu
od Bòžjega Sina,
ki se je rodio
za spasenje svíta.

A pòkle
blagoslov bijahu primili,
hvále Bógu dávši,
òdtle se dilili,
ter svák k stádu svómu
srično se vratili.

Nakon trinadest dan
Tri Králja prídoše,
gdí s Májkom u spilji
Ditića nájdoše
i gdí na kolina
sví svója pádoše.